

Geraakt

zaterdag, 7 maart 2009

Donderdag 5 maart was er in "De Biekorf" een opvoering van "Geraakt" van Fons Vinck. Niet minder dan 720 mensen waren aanwezig. Mijn dank gaat uit naar de initiatiefnemer, dokter emeritus Robert Van Oudenhove en naar de organisatoren, met name de leden van de Cel sociaal-cultureel, met als bezielers, de dames Lutgart De Mol, Magda Aelbrecht, Ingrid Dauwe en Paula Goedgezelschap. Na afloop waren de mensen heel erg enthousiast. De voorstelling en de hele omkadering, het was een schot in de roos. Ik zet mijn toespraak van die avond graag op mijn webstek.

Mijnheer de burgemeester, collega's uit het schepencollege, de gemeenteraad en de O.C.M.W.-raad, E. H. Deken, beste bestuur van de Cel Sociaal-Cultureel, beste voorzitter, ondervoorzitter en leden van de Gemeentelijke Raad voor Cultuurbeleid, beste verantwoordelijken van de sociaal-culturele verenigingen, beste mensen van de Cultuurdienst en van de Biekorf, Dames en Heren,

"Geraakt" is de titel van een toneelstuk dat geschreven werd door Fons Vinck. Onze streekgenoot Fons Vinck is in Lebbeke cultureel helemaal geen onbekende figuur, al was het maar omdat hij jaren lang één van de huisregisseurs was van toneelkring "Wij". Nadat een paar mensen de voorstelling elders, in belendende accommodaties - zal ik maar zeggen, bekeken hadden, werd al gauw beslist om de voorstelling met toeters en bellen naar ons splinternieuw Gemeenschapscentrum "De Biekorf" te brengen. Een van de trekkers van het initiatief is dokter emeritus Robert Van Oudenhove, die met een niet aflatende energie ervoor gezorgd heeft dat mensen overtuigd werden van het project. Hij deed dat natuurlijk vanuit zijn verleden en vanuit zijn enorme ervaring als huisarts, maar tevens ook vanuit zijn sociale bewogenheid en zijn sociale geëngageerdheid in toch wel een aantal verenigingen. Hij was de ideale spilfiguur rond wie zich het hele opzet heeft gekristalliseerd. Ik gebruikte daarnet met opzet de term "met toeters en bellen", omdat een aantal mensen - niet in het minst Lutgart De Mol, Magda Aelbrecht, Ingrid Dauwe en Paula Goedgezelschap (en ik noem deze vier mensen symbolisch voor al diegenen die zich ingezet hebben voor de totstandkoming van deze realisatie, ik dank iedereen, mede ook in hun naam). Het betreft dus mensen, die bijna de hele gemeente afschuimden met hun niet aflatend enthousiasme om voor deze voorstelling te werven. Wanneer ik zo even rondkijk, dan denk ik dat zij - niet alleen - "met toeters en bellen", maar eveneens "met vlag en wimpel" zijn geslaagd in hun opzet. Hun opzet om met name de sociaal-culturele verenigingen te laten samenwerken en samenkomen rondom deze problematiek. Hun opzet om in de realisatie van het project, de GRC (de gemeentelijke Raad voor Cultuurbeleid) en het gemeentebestuur te betrekken, en dat opzet viel als zaad niet op de rotsen, maar in de vruchtbare teelaarde van de bereidwillige, daarnet opgenoemde, coöperanten. Ik moet zeggen, het heeft me bijzonder weinig moeite gekost om de schepenen en vooral de heer burgemeester van de noodzaak van deze voorstelling in Lebbeke te overtuigen, meer nog, als arts was en is hij bijkomend pleitbezorger om het belang van deze voorstelling, ook voor onze Lebbeekse bevolking, voor het voetlicht te brengen. We hebben er zelfs onze gemeenteraad voor verlegd. En zoiets gebeurt maar uiterst zelden. Deze opvoering, dames en heren, die nu zal plaats vinden, is een sterk staaltje van educatief theater en een didactisch project dat door de ervaringen van Dr. De Pauw en de Dienst beroertezorg van het AZ Sint-Blasius mee wordt gedragen. Nele Jacob, ergotherapeute bij die dienst beroertezorg kruipt in de huid van Saskia, het hoofdpersonage, bij wie alles als op wietjes loopt, tot op een dag, dat...

Ik heb even gepoogd om het in een gedicht te gieten: Ik ben met jou alleen

En vind mijn woorden niet,

Ik zie de kleur niet meer van dageraad

En hoor nog wel je mond bewegen

En ik besef, ik moet de woorden spreken,

Maar verdwaal in wat gedachten konden zijn,

Maar nu toch duister.

Ik ben met jou alleen,

En ken je niet,

Mijn ogen wijd en droog

En vragend, terwijl de nacht

Mij welving geeft, waar blijft mijn kracht

Of is het dageraad en beweegt de zon zich omgekeerd;

ik wil het vragen,

maar hoor een raar geluid dat niet van mij kan komen,

hoe ben ik toch gekerkerd in mezelf,

Ik kan niet eens mijn eigen dag nog dromen. Dank u, Een goeie voorstelling! Dirk De Cock,

Vlaams volksvertegenwoordiger,

Schepenen van Cultuur.

Donderdag 5 maart 2009